

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 17, 2018

Nummer 17, 2018

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:7464](#) 28-06-2018
gs Zuid-Holland

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2717](#) 15-08-2018
Amsterdam/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2703](#) 15-08-2018
Asten/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2728](#) 15-08-2018
Zaanstad/bestemmingsplan 'Omgeving Nauerna'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2619](#) 08-08-2018
Apeldoorn/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2674](#) 08-08-2018
Deventer/bestemmingsplan 'Parkeerterrein de Worp'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2657](#) 08-08-2018
Uithoorn/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2639](#) 08-08-2018
Tubbergen/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2516](#) 25-07-2018
Middelburg/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2395](#) 25-07-2018
Horst a/d Maas/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2312](#) 11-07-2018
Stadsdeel centrum Amsterdam/maatwerkvoorschriften

RECHTSPRAAK

Asten/omgevingsvergunning

Omgevingsvergunning nieuwe bedrijfswoning. Binnenplanse afwijkingsbevoegdheid. Voorschrift milieuvergunning. Handreiking industrielawaai en vergunningverlening.

Het college heeft bij de beoordeling van de aanvraag om omgevingsvergunning voor de bouw van een nieuwe bedrijfswoning mogen uitgaan van een grenswaarde voor de nachtperiode van 35 dB(A). Dat in de aan appellante verleende milieuvergunning is bepaald dat het geluidniveau op de gevel, in de nachtperiode maximaal 33 dB(A) mag bedragen brengt, anders dan appellante betoogt, niet mee dat het college van die waarde had moeten uitgaan. Het college komt bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van de te verwachten geluidbelasting van de activiteiten van de inrichting van appellante op de nieuwe woning, beoordelingsruimte toe en het staat het college vrij om – ter invulling van die ruimte – de richtwaarden voor woonomgevingen van 45, 40 en 35 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode uit de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening te hanteren. Hierbij heeft de rechtbank terecht in aanmerking genomen dat sprake is van een aanvraag om omgevingsvergunning voor een nieuwe bedrijfswoning en dat het aan de milieuvergunning van appellante verbonden voorschrift de bestaande bedrijfswoning betreft. Beoordeeld dient te worden of de verleende omgevingsvergunning voor de nieuwe bedrijfswoning belemmeringen oplevert voor de bedrijfsvoering van appellante. De rechtbank heeft terecht overwogen dat dit een zelfstandige beoordeling betreft die plaats kan vinden zonder dat eerst een wijziging van de aan de vergunning van appellante verbonden voorschriften plaatsvindt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2703

Zaaknummer: 201708229/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 1° Wabo

RECHTSPRAAK

Zaanstad/bestemmingsplan ‘Omgeving Nauerna’

Bestemmingsplan. Reguleren soorten afval. Nader afwegingsmoment. Voorwaardelijke verplichting.

Een bestemmingsplan is niet het geëigende instrument om op gedetailleerde wijze de soorten afval die mogen worden gestort vast te leggen. Deze aspecten worden op een andere wijze gereguleerd, waaronder door het Besluit stortverbod afvalstoffen en de milieuvergunning.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 1 december 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BU7032, is het opnemen van een nader afwegingsmoment wat betreft de in een plan gegeven bouw- en gebruiksmogelijkheden in beginsel niet aanvaardbaar. De ruimtelijke gevolgen van de in het plan gegeven bouw- en gebruiksmogelijkheden moeten bij de planvaststelling zijn beoordeeld en aanvaardbaar geacht. In artikel 7, lid 7.2.2, aanhef en onderdeel a en b, van de planregels is het gebruik van Park Nauerna voor recreatie afhankelijk gesteld van een aan de hand van onderzoek te maken beoordeling van de veiligheid en de handhaving van een nog op te stellen lijst van maatregelen. Hiermee is sprake van een nader afwegingsmoment van het toegestane grondgebruik. Deze voorwaarde is niet geschikt om zonder nadere objectivering te worden opgenomen in de planregels. Het plan biedt daarmee onvoldoende zekerheid over het antwoord op de vraag of en onder welke voorwaarden recreatie in Park Nauerna is toegestaan. Deze voorwaarde kan evenmin in het kader van een voorwaardelijke verplichting worden opgenomen, nu ook een voorwaardelijke verplichting voldoende duidelijk en handhaafbaar moet zijn. Hetzelfde gebrek kleeft aan lid 7.2.2, onderdeel e, voor zover dat onderdeel ‘indien noodzakelijk’ verplicht tot het aanbrengen van een bovenafdichting. Weliswaar had de raad hier gelet op de plantoelichting op het oog dat een bovenafdichting moet worden aangelegd als dat verplicht is op grond van het Stortbesluit, maar op voorhand valt niet uit te sluiten dat uit het in lid 7.2.2, onderdeel a, bedoelde onderzoek volgt dat voor veilig recreëren een bovenafdichting noodzakelijk is. Daarmee vereist ook dit artikelonderdeel in strijd met de rechtszekerheid een nader afwegingsmoment.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2728

Zaaknummer: 201707238/1/R1

Wetsartikelen: 3.1 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Tubbergen/bestuursdwang

Appellant terecht aangemerkt als overtreder van artikel 13 Wet bodembescherming; hij is actief betrokken geweest bij de overtreding en heeft niet voldaan aan zijn preventieplicht.

Casus

Last onder bestuursdwang wegens overtreding van de Wet bodembescherming.

De overtreding bestond uit het in de bodem brengen van vloeistoffen vanuit een put bij een illegaal amfetaminelaboratorium. Vast staat dat appellant actief betrokken is geweest bij het in werking zijn van het laboratorium. Appellant meent dat hij ten onrechte als overtreder is aangemerkt.

Rechtsvraag

Kan appellant als overtreder worden aangemerkt?

Uitspraak

Niet alleen de uiteindelijke lozing in de bodem van verontreinigende stoffen vanuit het amfetaminelaboratorium, maar ook het in werking hebben van het laboratorium zelf worden aangemerkt als een handeling als bedoeld in de artikelen 6 tot en met 11 van de Wbb. Het in werking hebben van het laboratorium heeft in dit geval als direct gevolg gehad dat verontreinigende stoffen in de bodem zijn gebracht. Nu appellant actief betrokken is geweest bij het in werking hebben van het laboratorium, heeft hij die handeling (mede) verricht. Verder kon hij redelijkerwijs vermoeden dat door die handeling de bodem kon worden verontreinigd. Hij heeft niet voldaan aan de preventieplicht in artikel 13 Wbb, nu hij niets heeft gedaan ter voorkoming van de lozing vanuit het laboratorium.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2639

Zaaknummer: 201707101/1/A1

Wetsartikelen: 13 Wet bodembescherming en 6 t/m 11 Wet bodembescherming

RECHTSPRAAK

Middelburg/handhaving

Er is onvoldoende gewicht toegekend aan de geluidsoverlast die ontstaat ten gevolge van het aantal piekgeluiden dat ten gevolge van de activiteit optreedt.

Casus

Afwijzing verzoek om handhavend op te treden tegen het gebruik van een skatebaan. Omwonenden stellen geluidsoverlast te ondervinden van het gebruik van de skatebaan. In het van toepassing zijnde artikel 4.5 van de APV is bepaald dat het verboden is om buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer op een zodanige wijze handelingen te verrichten dat voor een omwonende of voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt. De rechtbank heeft rekening houdend met de beoordelingsruimte van het college van b. en w. geoordeeld dat het college in redelijkheid heeft mogen aannemen dat het gebruik van de skatebaan geen geluidhinder in de zin van de APV oplevert. Daarbij heeft de rechtbank met name gelet op het aantal skaters dat van de baan gebruik maakt.

Rechtsvraag

Is artikel 4.5 van de APV overtreden?

Uitspraak

De rechtbank heeft niet heeft onderkend dat artikel 4.5, eerste lid, van de APV wordt overtreden. Daarbij is van belang dat het college in haar besluit onvoldoende gewicht heeft toegekend aan de overlast die ontstaat ten gevolge van het springen en landen van de skaters. Tussen partijen is niet in geschil dat, indien de baan door skaters wordt gebruikt, een skater gemiddeld een keer per minuut springt en dat daarbij een piekgeluid kan ontstaan dat met overlast gepaard gaat voor de omwonenden van de skatebaan. Dergelijke piekgeluiden zijn in dit geval niet aan te merken als incidentele toelaatbare overschrijdingen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2516

Zaaknummer: 201705583/1/A1

Wetsartikelen: 4.5 APV Middelburg

RECHTSPRAAK

Horst a/d Maas/omgevingsvergunning

Beoordelingsvrijheid voor bevoegd gezag bij het bepalen van de maatregelen ter beperking van de uitstoot van endotoxinen van veehouderijen.

Casus

Omgevingsvergunning voor een veehouderij. Appellanten menen dat ten onrechte niet is getoetst aan de door de Gezondheidsraad aanbevolen advieswaarde voor endotoxinen. Endotoxinen zijn celwandresten van bacteriën. Als deze organismen afsterven komen endotoxinen vrij die zich in de omgeving kunnen verspreiden en klachten kunnen veroorzaken aan de luchtwegen. De rechtbank heeft geoordeeld dat appellant niet aan de hand van algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten aannemelijk heeft gemaakt dat de veehouderij zodanige risico's voor de volksgezondheid kan opleveren dat het college de omgevingsvergunning om die reden had moeten weigeren of daaraan verdergaande voorschriften had moeten verbinden.

Rechtsvraag

In hoeverre is de advieswaarde van de Gezondheidsraad maatgevend?

Uitspraak

Zowel wat de voor blootstelling aan endotoxinen te hanteren advieswaarde is als de wijze waarop kan worden berekend welke concentratie endotoxinen zal worden veroorzaakt door een veehouderij, bestaat thans nog een aanzienlijk aantal vragen waarvoor verder wetenschappelijk onderzoek is vereist.

Wat endotoxinen betreft is er niet, zoals bijvoorbeeld wel bij geur is gebeurd, met een eenduidige wettelijke regeling bepaald op welke wijze bestuursorganen de mogelijke gevolgen van de emissie van endotoxinen bij veehouderijen in hun besluitvorming moeten betrekken. Het is aan het college om bij het besluit over vergunningverlening te bepalen welke maatregelen bij endotoxinen in het belang van de bescherming van het milieu nodig zijn. Bij

die bepaling heeft het college beoordelingsruimte.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2395

Zaaknummer: 201706547/1/A1

Wetsartikelen: 2.14 Wabo

RECHTSPRAAK

Stadsdeel centrum Amsterdam/maatwerkvoorschriften

Wijzigen voorschriften in het belang van het milieu moet tevens worden uitgelegd voor zover het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet.

Casus

Weigering om de voor een horeca-inrichting geldende maatwerkvoorschriften in te trekken. Het bevoegd gezag is van oordeel dat daarvoor geen aanleiding is omdat dit niet in het belang van de bescherming van het milieu is.

Rechtsvraag

Hoe ruim dient het criterium ‘in het belang van de bescherming van het milieu te worden uitgelegd’?

Uitspraak

Het criterium ‘in het belang van de bescherming van het milieu’ moet niet zodanig beperkt worden uitgelegd dat een aanvulling, wijziging of intrekking van maatwerkvoorschriften voor een inrichting alleen mogelijk is, indien dit leidt tot een verdergaande bescherming van het milieu. Gelet op de wetsgeschiedenis bij de totstandkoming van de Wabo is wijziging en dergelijke ook mogelijk voor zover het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet. Deze uitleg vindt ook steun in de wetsgeschiedenis bij de totstandkoming van de Wabo.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2312

Zaaknummer: 201708257/1/A1

Wetsartikelen: 8.42 WMB

RECHTSPRAAK

gs Zuid-Holland

Actualisering: onder ‘ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu’ moet tevens worden verstaan: ontwikkeling van de kennis over de kwaliteit van het milieu.

Casus

Ambtshalve wijziging voorschriften verbonden aan de revisievergunning voor een chemisch bedrijf. Volgens verweerder is de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu de primaire grondslag voor de ambtshalve actualisatie. Volgens appellante is verweerder niet bevoegd de vergunning ambtshalve te actualiseren omdat niet zou zijn voldaan aan het criterium in artikel 2.31 Wabo dat sprake moet zijn van ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu of (negatieve) ontwikkelingen van de kwaliteit van het milieu die een halt moeten worden toegeroepen.

Rechtsvraag

Is voldaan aan het criterium in artikel 2.31 van de Wabo?

Uitspraak

Uit het bestreden besluit volgt dat de aanleiding voor de actualisatie niet is de ontwikkeling (verslechtering) van de kwaliteit van het milieu zelf, maar dat uit nieuwe informatie blijkt dat [de desbetreffende stof] slechter is voor het milieu dan aanvankelijk gedacht. Uit de tekst van artikel 2.31 van de Wabo volgt niet expliciet dat onder ‘de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu’ ook kan worden begrepen de ontwikkeling van de kennis over de kwaliteit van het milieu. Ook nieuwe kennis over de milieugevolgen van de activiteiten van een inrichting kan grondslag zijn voor een ambtshalve actualisatie. Daarbij is van belang dat artikel 2.31 blijkens de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel voor de Wabo tot doel heeft een zo groot mogelijke bescherming van het milieu te bewerkstelligen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 28-06-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:7464

Zaaknummer: SGR 17/3754 en 17/3801

Wetsartikelen: 2.30 lid 1 Wabo en 2.31 lid 1 aanhef en onderdeel b Wabo

RECHTSPRAAK

Amsterdam/omgevingsvergunning

Omgevingsvergunning bouwen bouwwerk. Aanvraag. Belanghebbende. Criterium.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 juli 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2002), wordt degene die verzoekt om een omgevingsvergunning voor het bouwen van een bouwwerk in beginsel verondersteld belanghebbende te zijn bij een beslissing op het door hem ingediende verzoek. Dit is anders indien aannemelijk wordt gemaakt dat het bouwplan niet kan worden verwezenlijkt. Het criterium is dus niet meer dat aannemelijk moet zijn dat het bouwplan nimmer kan worden verwezenlijkt. Dit was nog wel het geval ten tijde van de uitspraak van de Afdeling van 17 juli 2013, ECLI:NL:RVS:2013:375, waar de rechtbank naar heeft verwezen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2717

Zaaknummer: 201706186/1/A1

Wetsartikelen: 1:2 lid 1 Awb en 1:3 lid 3 Awb

RECHTSPRAAK

Apeldoorn/omgevingsvergunning

Vergunningvrij bouwen. Erf- of perceelafschieding. Functionele relatie. Nota van toelichting. Planologische regeling.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1586) komt bij de beoordeling of sprake is van een functionele relatie tussen de afschieding en de woning doorslaggevende betekenis toe aan de voor het perceel geldende planologische regeling. Met deze benadering wordt de jurisprudentie voortgezet die is ontwikkeld onder de werking van het Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken (onder meer de uitspraak 14 februari 2007, ECLI:NL:RVS:2007:AZ8479), waarvoor ook steun kan worden gevonden in de nota van toelichting bij het Bor (Stb. 2010, 143, p. 149-151). Vast staat dat het hekwerk is voorzien op de delen van het perceel met de bestemming 'Bos en natuurgebied' en dat het deel van het perceel waarop de woning is gelegen de bestemming 'Woondoeleinden' heeft. Onder verwijzing naar de uitspraak van 25 april 2014, waarin doorslaggevende betekenis wordt toegekend aan de voor het perceel geldende planologische regeling, bestaat – gelet op deze verschillende bestemmingen – geen functionele relatie tussen het hekwerk en het perceel waarop de woning is gelegen. Dat de onderscheiden percelen volgens appellatant tezamen één landgoed vormen en dat het hekwerk niet afdoet aan de op de percelen rustende bestemmingen, geeft geen aanleiding daar anders over te oordelen, reeds omdat dit onverlet laat dat sprake is van verschillende planologische bestemmingen. Dat volgens de nota van toelichting slechts in uitzonderingssituaties sprake zal zijn van perceelgedeelten die in ruimtelijk opzicht helemaal niet zijn aan te merken als onderdeel van het perceel waarop zich het gebouw bevindt, kan gelet op hetgeen hiervoor is overwogen over de verschillende bestemmingen op de onderscheiden percelen niet leiden tot een ander oordeel.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2619

Zaaknummer: 201707702/1/A1

Wetsartikelen: 2 lid 12 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Uithoorn/handhaving

Handhaving. Bouwwerk. Betonlaag. Wapeningsnet. Constructie.

De verharding met wapeningsnet is geen bouwwerk, omdat het geen constructie betreft, zodat voor het bouwen geen omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Wabo is vereist. In een uitspraak van 19 juli 2006, ECLI:NL:RVS:2006:AY4255, heeft de Afdeling overwogen dat een laag asfalt, aangebracht op een laag puin- en menggranulaat, geen constructie betreft en daarmee geen bouwwerk is. De omstandigheid dat zich in de door appellant op de grond aangebrachte betonlaag een wapeningsnet bevindt, maakt niet dat de verharding moet worden aangemerkt als een constructie. Het wapeningsnet is enkel bedoeld om scheurvorming te voorkomen. Verder heeft appellant onweersproken gesteld dat het wapeningsnet als zodanig geen constructieve functie heeft. Bovendien maakt het wapeningsnet deel uit van de aangebrachte verharding. Naar het oordeel van de Afdeling is de aangebrachte verharding, met daarin het wapeningsnet, gelet hierop, niet aan te merken als een constructie (vergelijk ook de uitspraak van de Afdeling van 19 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1099).

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2657

Zaaknummer: 201704493/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel a Wabo

RECHTSPRAAK

Deventer/bestemmingsplan ‘Parkeerterrein de Worp’

Bestemmingsplan parkeerterrein. Verharding 6600 m2. Ladder voor duurzame verstedelijking. Andere stedelijke voorziening. Bestaande voorzieningen. Barro. Stroomvoerend deel rivierbed. Groot openbaar belang.

Het plan voorziet binnen de bestemming ‘Verkeer - Verblijfsgebied’ in een verharding van gronden met een oppervlak van ongeveer 6600 m2 voor de beoogde parkeerplaats. Dit is een ‘andere stedelijke voorziening’ als bedoeld in artikel 1.1.1, aanhef en onderdeel i, van het Bro (vgl. ook de uitspraak van de voorzitter van de Afdeling van 2 juni 2014, ECLI:NL:RVS:2014:2143). De raad heeft met een verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 5 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:943 betoogd dat de behoefte aan het parkeerterrein afhankelijk is van de aanwezigheid van bestaande voorzieningen als de binnenstad van Deventer, de wijk De Hoven en het Worpplantsoen. De Afdeling volgt deze redenering niet. In de uitspraak van 5 april 2017 ging het om een parkeerterrein waarvan de behoefte afhankelijk was van de aanwezigheid van een bestaand recreatieterrein, zodat daarom het parkeerterrein op zichzelf niet was aan te merken als een stedelijke ontwikkeling. De Afdeling acht in het voorliggende geval het verband tussen de behoefte aan het parkeerterrein en bestaande voorzieningen echter te diffuus om te kunnen concluderen dat het parkeerterrein op zichzelf niet als stedelijke ontwikkeling is aan te merken. Omdat het vorige bestemmingsplan binnen de bestemming ‘Natuur’ niet voorzag in een stedelijke ontwikkeling, voorziet het nieuwe plan in een nieuwe stedelijke ontwikkeling.

Een belangrijke doelstelling van het plan is om met de aanleg van het voorziene parkeerterrein het woon- en leefklimaat in de binnenstad van Deventer te verbeteren. In het licht van hetgeen in de nota van toelichting (Stb 2011, 391) bij artikel 2.4.4 (stroomvoerend deel rivierbed) onderdeel j staat vermeld, heeft de raad naar het oordeel van de Afdeling terecht aangenomen dat het plan voorziet in de verwezenlijking van een voorziening van groot openbaar belang die niet buiten het rivierbed kan worden gerealiseerd. De Afdeling verwijst in dit verband ook naar hetgeen in het kader van de ladder voor duurzame verstedelijking is overwogen over het ontbreken van geschikte alternatieven binnen het bestaand stedelijk

gebied, terwijl de raad de Afdeling er bovendien van heeft overtuigd dat er ook buiten het bestaand stedelijk gebied geen geschikte andere locaties zijn voor het parkeerterrein. Strijd met artikel 2.4.4, aanhef en onderdeel j, van het Barro acht de Afdeling daarom niet aanwezig.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2674

Zaaknummer: 201706648/1/R3

Wetsartikelen: 3.1.6 lid 2 Bro, 1.1.1 aanhef en onderdeel i Bro en 2.4.4 aanhef en onderdeel j Barro